

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas V. Ab anno Christi 1340. ad 1350.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

abiērit, quo utuntur in hominem stolidum, ad
 eum, in quem jocis agere volunt, appellat
 illum Maistre Pietre du Cugner. In illius
 etiam memoriam ridendam apud posteros in ar-
 gulo chori B. Mariæ Virginis Parisiensis infer-
 me simulacrum facie simiā positum est, quod ob-
 vius quisque pugnis Scutellis impetit, ut tra-
 dit Genebrardus, digna merces tam ineptæ cau-
 sę Procuratori reddita.

DE CAS V.

✿ *Ab anno 1340. ad annum 1350.* ✿

341. **A**Ndronicus Imperator Constanti-
 ✿ nopolitanus moritur relinquens
 duos impuberes filios Joannem & Michaē-
 lem, quorum tutelam committit Joanni
 Cantagunzeno, hic verò facit se ex tutore
 Augustum, & sic duo simul fuēre Augusti,
 Tutor Cantaguzenus & hæres Joannes :
 seu Calo-Joannes.

Casimirus Rex Poloniæ Lithuaniam si-
 bi subjicit & in formam Provinciæ redigit.

Bellum inter Anglos & Francos redin-
 tegratur propter Ducatum minoris Britan-
 niæ, quem ambo Reges Philippus & Edu-
 ardus suum esse prætendebant.

Franciscus Petrarcha Florentinus vir-
 eru-

eruditionis famâ celeberrimus in Capito-
lio laureâ donatur, curante Roberto Sici-
liæ Rege.

✽(1342.)✽ Moritur Benedictus XII.
cui sufficitur Petrus Rogerius olim Bene-
dictinus, & nominatur Clemens VI.

Obiit quoque Carolus Hungariæ Rex
cui successit Ludovicus filius.

Graves ubique terrarum hoc anno ex-
undationes.

Romani Clementem legatione accer-
sunt, qui tamen eorum votis obsecundare
non potuit, Ludovici Bavari insidias me-
tuens.

✽(1343.)✽ Clemens Papa contrati
Turcos Crucem attolli jubet, primi arma
sunt Rex Cypri, Veneti & Hospitalarii.

Moritur Rogerius Neapolis Rex relin-
quens post se hæredem neptem Joannam
desponsatam Andreæ Hungaro fratri Lu-
dovici Regis.

Mortuus item Neapoli Siciliae Rex Ro-
bertus, vir prudens quem Baldus Juris-
Consultus Salomoni comparat, qui tan-
ti litteras fecit, ut eas regno anteponeret.

Obiit in veste Minoritarum, & nuncupa-
tis hujus Ordinis votis, cui cum conjugē
adilictissimus erat, quibus etiam à Solda-
no S. Sepulchri custodiam obtinuit, & mo-
nasteri-

nasterium Hierosolymis extruxit. Reliquit hæredem Joannam, ex Carolo filio desponsatam Hungaro Andreæ seu Andream, adjunctis proceribus regni, dum autem Hungari ad se omnia trahere volunt hoc regnum fermè labefactârunt : quod tamen Pontifex, quantum fieri potuit, impedivit.

✱(1344.)✱ Ludovicus Bavarus repetita legatione agit apud Pontificem de sua solutione ab excommunicationis vinculo : quam Pontifex negat, nisi regno prius abdicato.

Christiani feliciter pugnant contra Turcas in Asiâ, & Smyrnam occupant deletâ Turcarum classe. Algezira quoque ad fretum Gaditanum munitissima civitas hoc anno Mauris erepta est auxilio Francorum Navarræorum & Pontificis. Perhibentur Mauri in hac expeditione igne ac pulvere tormentario emisisse globos in Hispanos obsidentes, quibus etiam in bello Cressiaco Angli adversus Francos usi fuisse scribuntur, quare qui hujus inventi tartari auctor traditur Bertholdus Schwartz, monachus, hoc perfecisse potius quam invenisse credendus est.

Philippus Valesius Vestigal Salinarum instituit, prohibens ne quis salem emeret nisi

nisi ex fisco, unde eum Eduardus Rex Angliæ Salinatorem & hic vicissim Eduardum Lanarum mercatorem appellabat, convitio utroque subditis, quam Regibus acerbior.

(1345.) Promulgatur iterum Crux in Turcas & huic expeditioni præficitur Humbertus Delphinus Viennensis in Gallia, sub cuius auspiciis incensæ sunt Turcorum naves, insuper autem nihil memorabile gestum est. Delphinus iste ante duos annos Philippo Ditionem suam eâ lege dedit, ut ejus filius aut nepos, cui hæc Provincia assignaretur Delphinus vocaretur, & Delphinus ferat pro insigni seu stemmate, factus est is postea Dominicanus, & Alexandrinus Patriarcha, aliisque beneficiis Ecclesiasticis auctus obiit Claramontii in Arvernâ, major Principatu relicto, quam administrato, & relicto sibi successore, qui semper Christianissimi Regis primogenitus esset.

Joannes Cantaguzenus in Imperatorem Constantinopolitanum coronari se curat à Patriarcha Hierosolymitano Lazaro, & ut res suas firmet, filiam suam Theodoram tradit Orchami Turcarum Principi, unde factum est, ut Turci antea vagi firmam in Thra-

Thra-

Thraciâ sedem defigerent, futuri mox ex incolis Imperii hujus everfores.

Andreas Hungarus à Pontifice declaratus Rex Neapolis, ab uxore suâ Joannâ strangulatur, cujus necis causam fuisse dicunt alii Joannæ libidinem, quam Andreas explere non poterat, alii regni Proceres Regi invidos. Certè dura quæstio de hac morte exercita est, & multi viri ac feminæ illustres damnati.

In Armoricâ obit Comes Montfortius æmulus Caroli Blesensis, in ejus obitu seribunt tam multos corvos convolâsse, ut ex totâ Galliâ omnes corvi eò advenisse crederentur. Opinio plurimorum fuit, dæmones eos fuisse, qui ad tollendam ejus animam infernales exequias celebrârunt homini scelerato & pauperum oppressori.

✱(1346.)✱ Ludovicus Bavarus, jubente Clemente VI. Pontifice exauctoratur, & Imperio privatur, in locum ejus eligitur Carolus IV. filius Joannis Bohemiæ Regis natus annos 30. Coronatur Bonnæ, quia Aquisgranum Ludovico adhuc tenaciùs adhærebat, & periculum erat in morâ.

Pugna atrocissima Francum inter & Anglum conferitur ad Cressiacum, Philippo Galliarum Anglos in castris munitis temere

invadente, qui inopiâ rerum pressi debellari sine sanguine potuissent. Pugnatum est acriter ad concubiam noctem: victus Philippus acceptis duobus vulneribus fugit Ambianum. Tunc quoque cæsus est Joannes Bohemiæ Rex fortiter & cum stupore Anglorum depugnans. Cæcus enim erat, qui cùm in Lithuanicâ expeditione uno oculo excæcatus esset, etiam altero insuper ab inepto medico Judæo, cui sanandum se commiserat, orbatus est, quam cæcitatem fortitudine & dexteritate mirum in modum compensavit: In eâdem pugna filius ejus Carolus IV. jam Cæsar electus acceptis tribus vulneribus se se subduxit: Cecidère quoque Carolus Comes Alerconii Philippi frater, Ludovicus Flandriæ Comes, Ludovicus item Comes Blesensis, Grimoaldus & Auria Genuensium Duces: Periit quoque sequenti die Rodolphus Lotharingiæ Dux, cecidère insuper supra viginti equitum peditumq; millia, & pars magna nobilitatis, & Francia in ultimum discrimen adducta est. Hac victoria Eduardus roboratus Calesium obsidet & annuâ obsidione fame tandem ad deditionem compellit: statuit Eduardus omnes sine discrimine perdere, sed Precibus uxoris, matris, & duorum Cardinalium miti-

miti-

mitigatus sex tantum ex civibus postulari
ad laqueum. Civibus porro de sex illis
consultantibus obtulit se sponte Eustachius
à S. Paulo, cujus exemplum alii primi-
arii secuti quinque cives se pro suis popu-
laribus fortiter devovere, quibus etiam
vitam obtinuit Philippa uxor Eduardi ad
mariti pedes provoluta.

Genuenses occupant Insulam Chium,
magno dolore Venetorum, per Simonem
Vognosium justissimum belli Imperato-
rem, cujus æquitatem filius ejus expertus
est, quem ob raptos racemos è Chien-
prædio per totam urbem, quanquam Chii
deprecantibus, uvis è collo pendulis, vir-
gis verberari jussit:

Adeodatus Gozonis creatur magister
Hospitaliariorum defuncto Ebione, de
Villanovâ, qui eum in carcerem conjece-
rat propter draconem Insulam Rhodum
devastantem, immane monstrum, quod
Adeodatus equo insidens & cum duobus
canibus ad id condoceratis, injussus ag-
gressus erat & interfecerat.

✽(1347.)✽ Joannes Contaguzenus
perfosso muro à suis fautoribus recipitur
Constantinopoli captis Annâ Augustâ &
filio ejus Calo-Joanne, quam tamen amicif-
simè tractavit, datâ etiam filiâ suâ Calo-

Joan-

Joanni, quem saltem nomine tenus secum
voluit Imperare.

Joanna Regina Siciliæ cis Pharam, sive
Neapolis, malè sibi metuens à Ludovico
Rege Hungariæ ob necatum fratrem ejus-
dem, ac suum maritum Andream, jus om-
ne suum in Siciliam resignat, Ludovico
Regi Siciliæ promittenti auxilia contra
invasores regni Neapolitani.

Romæ quidam nebulo Gabrinus
molitoris & lotricis filius ab infaniente
plebe tyrannus constituitur, & septem
coronis insignitur, qui septem dunta-
xat mensibus in urbe tyrannidem exer-
cuit à rebellante populo suffultus, donec
oppressus Apuliæ Palatini & præfecti pa-
trimonii copiis, captusque Avenionem
ad Pontificem missus, ibi solium suum
regale in carcere invenit.

Obiit hoc anno Ludovicus Bavarus ho-
stis acerrimus Pontificum & Ecclesiæ, ve-
neno potatus à Joannâ Ducissâ Austriæ, &
conatus id ejicere agitatione dum aprum
insequitur, apoplexia correptus ex equo
cecidit, & impœnitens interiit. De hoc
Cæsare ita judicium suum scripsit Lipsius
*Fuisse undique summum, fatentur etiam invi-
di; modò Principes studuisset magis vereri, aut
certè revereri eum, qui solâ exceptione laudatur.*

Mortuo

Mortuo Ludovico Proceres nonnulli
 averfati Carolum, tres Ordine Cæsares
 elegerunt, Eduardum Regem Angliæ,
 Fridericum Misniæ Marchionem, nepotem
 Friderici quondam Imperatoris, & Gun-
 therum Comitem Schwartzburgicum,
 sed primus metu fortè offensæ Pontificiæ,
 vel quòd bello Gallico detineretur, recusa-
 vit Imperium. Alter acceptâ pecuniâ, ut
 scribitur decem millibus marcarum jure
 suo cessit: Tertium Guntherum, qui ar-
 mis jus suum profèqui cogitabat, vis vene-
 ni à medico oblatis sustulit. Itaque unus
 Carolus IV. Romanorum Rex agnitus est,
 cujus inauguratione omnes turbæ quieve-
 runt. Henricus Moguntinus qui tumultus
 ciere poterat, morte subitâ elatus Deo
 pœnas dependit eorum criminum, quæ in
 Imperium & Ecclesiam commisit Ludovi-
 ci partes tenaciùs tuendo.

✱(1348.)✱ Ludovicus Rex Hunga-
 riæ vindicaturus mortem fratris sui An-
 dreæ regnum Neapolitanum occupat, Jo-
 annâ reâ necis fugiente ac recurrentes
 Avenionem ad Pontificem, à quo etiam
 postmodum sùt innocens declarata est.

Civilia bella ubique ferè in Sardinia,
 Arragoniâ, Sveciâ, Moscoviâ.

Immanis quoque pestis per totum or-
 bem,

hem, quæ ortum suum dicitur habuisse in magna Tartaria, ex igneo vapore è cœlo delabente, cum serpentibus horrendo fœtore è terra erumpentibus, inde universam Asiam Africam Europam lues ista pervasit, quæ tanta fuit, ut solo visu aut halitu afflati alios necarent. Florentiæ tantùm tunc elata sunt centum hominum millia. Accessit ad hoc malum morbus alius, qui facer ignis appellatur, quo caro ad ossa usque celerrimè exeditur, dicitur per totum orbem post hanc pestem vix superfuisse tertiam partem hominum.

✽(1349.)✽ Turcæ in Thracia invalescunt dissimulante Cantaguzeno & Græcis in suo damno adhuc facetis.

Wilhelmus Okamus Minorita moritur, vir ingenii ardentissimi & maximi nominis Theologus, & utilis futurus Ecclesiæ, nisi se immiscuisset diffidiis inter Pontificem, & Ludovicum, plùs Zelatus pro suo Ordine quàm pro Christi Ecclesia. Neque tamen obiisse putatur sine pœnitentia secutus Michaëlem Cæsenam Generalem suum, cujus maximè causâ in Christi Vicarium surrexerat.

✽(1350.)✽ Clemens VI. Jubilæum celebrat, tantâ hominum multitudine Romanam confluente, ut quotidie à Natalitiis ad

ad Pascha hominum decies aut duodecies centena millia numerarentur; imminuta deinceps ob calores numero; & vix decimo ad sua regresso. Referunt autem historici, quòd tunc sæviêrit Romanorum sævitia in peregrinos, quam dum reprimere conatus est Legatus, primùm sagittis appetitus, deinde etiam veneno sublatus est, adeò ut Roma sancta, absente Pontifice, grassatorum & veneficorum receptaculum dicenda videretur.

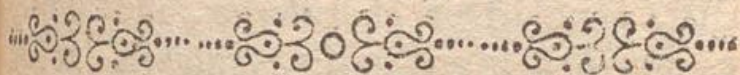
Abolita est hoc anno æra Hispanica à Petro Arragonum Rege, ac deinceps anni à Christi Natalitiis inchoati sunt more Ecclesiæ Romanæ, quod in Castellâ modò factum est anno 1383. & in Lusitaniâ modò anno 1415. in Galliâ anno 1564. cum magnâ ubique Chronologiæ perturbatione.

Philippus Rex Francorum moritur ætatis 57. & creditur nimio Veneris luxu vitam sibi abbreviâsse. Succedit filius Joannes II. dictus *Bonus*.

Alphonso Castello Regi mortuo succedit filius Petrus cognomento *Crudelis* qui ut matri suæ factam à Patre injuriam ulcisceretur, regnum à sævitiâ auspiciatus, quamprimùm Eleonoram Gusmaniam egregiam corporis & animi dotibus foeminam, sed Patris sui pellicem interemit.

Eduar.

Eduardus instituit Ordinem Periscelidum *dela lartiere*. Causa instituendi dicitur fuisse sumpta ex Periscelide defluente Comitissæ Sarisberiensis, quam ipse deperibat & quam ei amatorie reddidit, ac ridentibus aulicis illustrem reddere voluit.

DE CAS VI.

✽ *Ab anno Christi 1350. ad 1360.* ✽

1351. **D**Amasci Præfectus incendio excitato Christianos ejus auctores fecit, & tam diu torfit, donec falsum crimen admitterent, & cum omnibus proposuisset aut crucem, aut Mahometis cultum tantum 22. elegerunt crucem. Cæteri ad Mahometis cultum transierunt. Cùm id Sultanus Ægypti rescississet, præfectum hunc medium discindi jussit. Et sic fecit utcunq̃e satis Christianis.

Joanna Regina Neapolis innocens declaratur à Pontifice, ideò regnum à Ludovico Hungaro recipit, eâ conditione, ut post mortem Joannæ illud ad Ludovicum redeat. Bellum inter Anglos & Gallos renovatur Pontifice frustra id Impedire omnibus viribus laborante.

Bellum